

Látnivalók

Este fél 9-től a Dóm téren **Lehár Ferenc: A mosoly országa** című operett bemutatója.

A Móra Ferenc Múze-

um kiállításai (Roosevelt tér 1—3.): Lucs-képgyűjtemény, Patika-kiállítás, Természettudományi gyűjteményünk legszebb darabjai, Vinkler László grafikái.

Fekete Ház (Somogyi u. 13.): Céhek céhemlékek Csongrád megyében, Bálint Sándor-emlékkiállítás, Vihart aratva... Buday György élete és művei.

Szegedi Vár (Móra-park): Szeged múltja, jelene, jövője.

Varga Mátyás Színház-

történeti kiállítása (Bécsi krt. 11/A.).

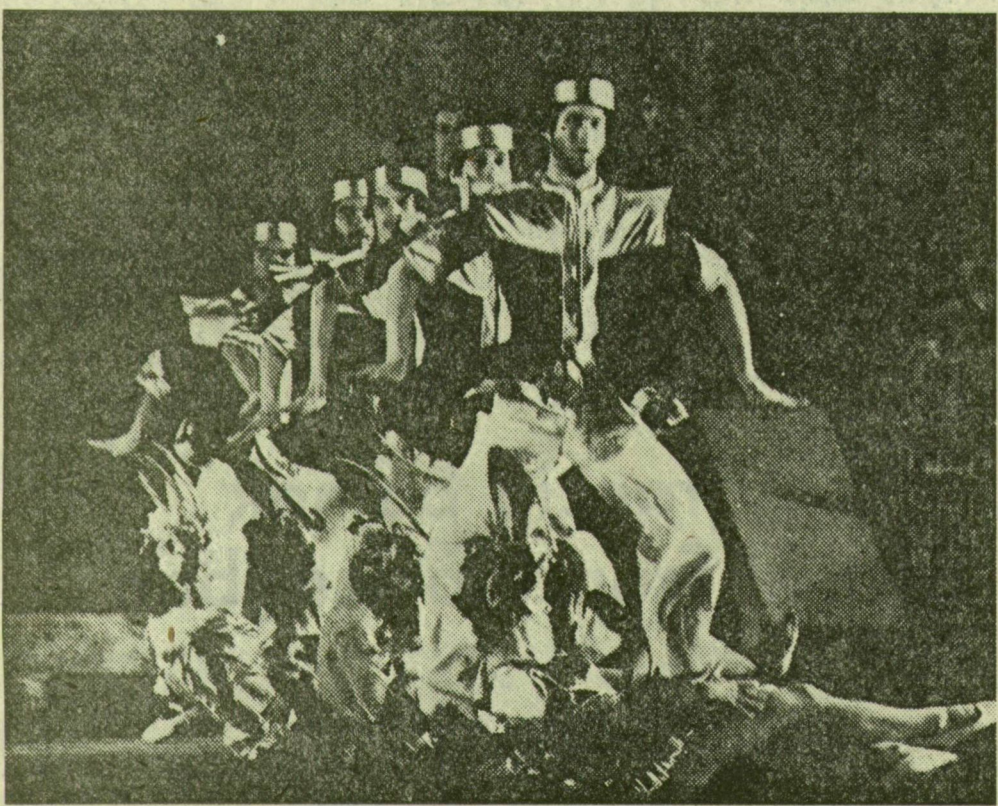
Ifj. Lele József néprajzi gyűjteménye (Szeged-Táppé, Vártó u. 4.).

Szélmalom (Kiskundorozsma, Bölcse u.).

Kass Galéria (Vár u. 7.): Kass János grafikái, John Halas kiállítása.

Horváth Mihály utcai Képtár: szegedi képzőművészek nyári tárlata.

JATE-aula (Dugonics téri egyetem): Tavasz Noémi Templomok című festménybemutatója.

Utánjátszó próba

Cik-cik és Mosoly

A díszletezők hozzák, viszik, a festett paravánokat. Arrébb húzzák a szobrokat, az egyik posztamensre nagy betűkkel még tavaly felírták: *Mosoly*.

Második felvonás. A színen a bécsi kastélykert kínai palotaudvarra keletiesül. A barokkos cirádák mögül Buddha-szobor bújik elő, a tympanonokból pagodatető lesz. A jobb és bal oldali kerti lak is „keleti” szárnyává változik. (Milyen jól jött ez a tavalyi Turandothoz!)

Díszletező fiatalemberek a nézőtérén:

— Minket nem az operett érdekelt, inkább a díszlet és a látvány. No meg ami a színpad mögött történik. Erdekesek ám ezek a művészek! A színpadon fodrokból, csipkékből, arany ruhákban pompáznak, a kulisszák mögött pedig olyan jóízűeket káromkodnak, hogy csak fülelünk. Hiába, ők is emberek. Gondolom rengeteg dolguk lehet év közben, mert a tavalyi szövegüket szinte teljesen elfelejtették. A sűgő szinte végigsűgja nekik a próbákat. A néző persze ebből semmit sem vesz észre, mert a hiányosságokat a nagyok profi módon tudják leplezni. Nagy szemfényvesztés a színház, de éppen ettől izgalmas. Ez a Mosoly kicsit nyúlós, de azért elmegy.

Rendező a mikrofonba: Gyerekek a kapu becsukódik! Pitti Katalin a zene-

kari árok felé: No mi lesz már, ti jöttök! *Ilosfalvy Róbert* a mikrofon zsinórját bogyozza. Szépséges, hercegi köpenye alá próbálja becsipetni a technika apró csodáját. *Gyimesi Kálmán* a színpad bal sarkában fuldokló kacagásba kergeti Pitti Katalint, miközben Csang bácsiként éppen ijesztgetni akarja. A zenekar is nagyot derül a parodisztikus magánszám láttán. *Király Levente* az Istennek se hozza a mennyei szépségű köntöst. *Tolnay Mari* ügyelőt küldik a Főeunuch keresésére.

A zenekar egyik közkatonája:

— Ez a szabadtéri csak bizonyos embereknek jó üzlet. Mi, zenészek nevetséges összeget kapunk a szereplésért, miközben az előadás a nagyoknak *afféle hakni*. Míg a Pestről meghívott öltöztetőnek nettóban, minden szemrebbenés nélkül kifizetnek 18 ezret, addig egy zenekari tag legfeljebb kilencet kap. De hát ki törődik ezzel a különbséggel? Aki nek ez lenne a dolga, az mással van elfoglalva. Azzal, hogyan helyezkedjen.

Kellemes, idős úr, melletttem:

— Hát nem tűnemenyes ez a Katalin? Nem is tudom, honnan jön ebből a törekeny kis hölgyből az a szép nagy hang. És olyan emberközeli ezek a próbák! Sokkal jobban élvezem ezeket, mint az előadást. Tudja, én már

a harmnias években is kijártam ide. Láttam *Tökés Annát* és *Lehotayt* a Tragédiában. De legjobban az operettet és az operát szeretem. Valaha *mint ügyeletes tűzoltó* a Nagyszínházban szinte minden előadást végignézttem. Ma este a tündérszer unokámat is kicsábitottam, hadd ismerkedjen a műfajjal.

Király Levente eunuchfelmenőivel dicsekszik a János vitéz-jelmez *Póka Balásznak*. A heves melldőngest a kebelébe rejtett mikrofon úgy látszik nem szereti, mert másodpercekig nem szuperál. Sebaj, Király figurája erősítés nélkül is kellőképpen harsány. *Imre Zoltán* a koreográfus jól megtáncoltatja az énekeseket. *Póka Balázs* idén már rutinosan kapja a karjába a kis Mit. Emlékszem, tavaly az első ölbekapás után *Zemléni Mária* így sikoltott fel: „Te jó Isten, a kard megszúrta a fenekem!” Azóta Hatfaludy huszárkapitány kard nélkül udvarol a kis kínai hercegnőnek.

Mikrofonkoccintós összebörülések, markirozott „*Vagyom egy nő után*”, gömbölyded Pa-Dó-dó-fergeteges, nézőtérrel levezenyelt táncbetétek, tűzijáték, egy csésze illatos tea, valamint cik-cik-cik... *

Ma este fél 9-től, pedig *Mosoly*.

Pacsika Emilia

Szerepet lehet nyerni

Zsűritagként Trevisóban

Huszonkét éve, minden évben megrendezik az olaszországi Trevisóban azt a világversenyt, melynek ez évben magyar zsűritagja Gregor József volt. A június 25-től július 2-ig megtartott énekverseny 190 résztvevőjével meglehetősen komoly megterhelést jelentett a zsűrinek, melynek munkájában többek között részt vett Magda Oliviero, Paolo Montarsolo (ma már 70 év feletti, de annak idején világhírű énekesek), vagy Manuel Vaz; a lisszaboni opera igazgatója. Ott szerzett tapasztalatairól, élményeiről faggattam Gregor Józsefet, kisebb megszakításokkal a Virág teraszán, hiszen szinte minden mondat után odajött hozzá valaki, hogy üdvözzölje, elmondja ügyes-bajos dolgait. Nem csoda: hirneve ellenére megőrizte közvetlen stílusát, természetes emberségét, nem felejtette el régi ismerőseit, nem lett negatív értelemben „művész úr”.

— *Hogyan fogadtad a felkérést?*

— Egy világverseny zsűrijének munkájában részt venni mindenképpen megtiszteltetés. En életemben először töltöttem be ilyen szerepet, így kissé tartottam tőle. Az első négy nap (a selejtező) rettenetesen fárasztó volt, hiszen — mivel igen magas nevezési díjakat (74 ezer líra) fizetnek a versenyzők — a zsűri nem állíthatja le az énekest, mindenkit végig kell hallgatnia. A verseny reggel 8-tól éjjel 1-ig tartott rövid ebéd- és vacsoraszünettel, és volt olyan nap, hogy 24-szer kellett végighallgatnom ugyanazt az áriát.

— *Mi volt a részvétel feltétele a nevezési díj befizetésén kívül?*

— Ezen a versenyen nem adnak ki díjakat, itt szerepet lehet nyerni. A Trevisói Operaház igazgatótanácsa minden évben ki választ a repertoárból egy operát, amelynek szerepeiért lehet versenyezni. Ez évben *Mozart Figaro házassága* volt a tét. A versenyző tehát az I. fordulóban elnekelte az általa kiválasztott szereplő egyik áriáját, és egy szabadon választott má-

sik operaáriát. A II. fordulóban már csak a Figaróból választott áriával szerepeltek, és a döntőben — ahová 22-en kerültek be — a zsűri által összeállított jelenetekben mutatták meg képességeiket. Így választottuk ki a 8 főszereplőt, akik az október 15-én megtartandó premieren (melynek dirigense a svájci *Peter Maag* lesz), majd az azt követő 6 előadáson énekelhetnek meglehetősen magas gázsíért (előadásenként 3 és fél millió líra).

— *Milyen volt a mezőny?*

— Rendkívül sok tehetséges fiatal énekest hallottam, de csak egyet tartottam jobbnak, a magyar fiataloknál. A 22 éves olasz *Francesca Gavarini* mindent tud, magasan kiemelkedett a mezőnyből, és meg is nyerte a grófnő szerepét. A versenyzők 80 százaléka olasz volt, de jöttek Angliából, Spanyolországból, Japánból, Amerikából, Bulgáriából, Jugoszláviából, a Fülöp-szigetekről és még Dél-Koreából is, csak Magyarországról nem.

— *Mi ennek az oka?*

— A magyar állam nem nyújt anyagi támogatást ah-

hoz, hogy egy fiatal tehetség nemzetközi versenyen részt vehessen, saját zsebből viszont nem tudják kifizetni a meglehetősen magas nevezési díjat. Pedig nem egy világkarrier indult el Trevisóból, köztük a magyar *Miller Lajos* is. Elhatároztam, hogy jövőre egy arra érdemes fiatal operaénekesnek fedezem a teljes ott-tartózkodását, és a nevezési díját, ha ez másképp nem megoldható. Bízom abban, hogy a '91-es trevisói premieren magyar szereplő is énekel a *Così fan tutte*-ban.

— *Milyen tapasztalatokkal jöttél haza?*

— Számomra mindig fontos volt a szöveg érthetősége, valamint az énekes személyisége; hogy meg tud-e fogni előadásával, van-e ki-sugárzása.

Értékelésem szempontjai is — természetesen a hangszín mellett — ezek voltak. Elképesztő, hogy mennyire sok volt a beszédhibás énekes! Három-négy szerepet szerintem nem az igazán esélyesek nyertek meg, így az eredményhirdetésen rettenetes volt a „legyőzöttek” megdöbbenést, csalódottságot tükröző arcával szembenézni.

— *Figyelted-e a versenyt operaigazgatói szemmel is?*

— Természetesen. Egyrészt örömmel állapítottam meg, hogy mi, szegediek nem szégyenkezhetünk, van keresnivalónk egy ilyen versenyen. Másrészt meghívtam Magyarországra a leghetesebb szopránt, *Francesca Gavarini*-t, akit szívesen szerepeltetnék egy operában Szegeden, de ha ez nem sikerül, legalább egy áriaesten.

Gresó Erzsébet

Ha kedd: akkor testvérvárosi delegáció

Egymásnak adják a kilincset nyugat-európai testvérvárosaink polgármesterei a szegedi tanácsházán. Kedden alighogy elutazott a darmstadti küldöttség, megérkezett a cambridge-i delegáció ötnapos szegedi látogatásra, amelynek célja az eddigi meglehetősen passzív testvérvárosi kapcsolat élénkítése.

A tegnapi, szerdai — rövid és lényegretörő — munkamegosztás támasza is ez volt. A szegedi tanács elnökhelyettese, dr. Müller Józsefné sorolta fel azokat a területeket, amelyekben az együttműködés mindkét város polgárai számára hasznos lehetne. Elsőként említette az általános és középiskolák, valamint az egyetemek kapcsolatfelvételének fontosságát, azzal a nem titkolt céllal, hogy a Szegeden egyre nagyobb számban angol nyelvet tanuló fiatalok közül mind többen juthassanak ki angol nyelvtudásra, illetve fogadhassanak angol anyanyelvű társakat. Nem kevésbé fontos a kulturális és turistacsoportok cserélőtatogtatása, a sportegyesületek kölcsönös ismeretségerősítése.

Gazdasági kapcsolatainkról szólva kiemelte: szívesen látnánk — a többi testvérvárosunk mellett — Cambridge üzletbeteit is a két évente megrendezendő Szegedi Ipari Vásáron.

Tanácselnök-helyettesünk kérte a cambridge-i delegáció segítségét annak felderítésében, melyek azok az angol cégek, vállalatok, amelyek kormányuktól támogatást kapnak magyarországi befektetésekhez. Ennek ismeretében ugyanis elérhető, hogy legalább a cambridge-i cégek testvérvárosukban — s ne országunk más területein — fektessék be különböző üzletekbe, vállalkozásokba pénzüket.

Cambridge polgármester-helyettese, Peter Cowell szegedi kollégája valamennyi javaslatával egyetértett. A mihamarabbi aktív kapcsolatteremtések érdekében azt kérte, hogy a delegáció szegedi látogatásának ideje

alatt minél több olyan intézménnyel, illetve azok képviselőivel találkozhasson, akikkel a kapcsolatfelvétel máris konkretizálható.

A vendégek számára összeállított szegedi program e kérdésnek próbál eleget tenni, kiegészítve a szegedi látogatás közben felvetődő ismerkedési, tárgyalási lehetőségek megteremtésével.

A cambridge-i delegáció szegedi tartózkodásának harmadik napján, ma, csütörtökön délelőtt az *Opusztaszeri Nemzeti Emlékparkot* tekint meg, majd ebéd után a *Deák gimnáziumba* látogatnak, ahol tanárokkal és diákokkal találkoznak. Este a *Szegedi Szabadtéri Játékokon* a *Mosoly országa* című nagyoperettet nézi meg. Holnap, pénteken reggel a pártok szegedi képviselőivel találkoznak, majd a *Somogyi Könyvtárba*, a *Móra Ferenc Múzeumba*, illetve a *Szegedi Nemzeti Színházba* látogatnak el. Angliai testvérvárosunk ottágu küldöttsége szombaton délelőtt utazik el Szegedről.

K. K.

Hirdetésfelvétel közületek és vállalkozók részére.

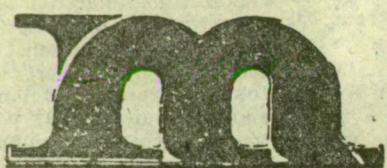
A Délmagyarországba, a Déli apróba, és a Danubius Rádióba

Szegeden, a Dugonics tér 12. szám alatt. Telefon és fax: 24-326.

Munkanapokon 9-16 óra között. Kívánságára munkatársunk felkeresi Önt.

Állunk rendelkezésére!

MEDIÁTOR

MEDIÁTOR KÖZVETÍTŐ
ÉS SZERVEZŐ IRODA BT